

CSIZMAZIA DARAB JÓZSEF

## HOSSZABBÍTÁS

### A „BALATONFÜREDI LABDARÚGÁS TÖRTÉNETÉHEZ”

Burka Tibornak nemrég jelent meg balatonfüredi futballtörténeti kötete a centenárium alkalmából (1924-2024), amelyet a felhalmozott információk sokasága, valamint terjedelme okán is nyugodtan nevezhetük enciklopédiának. E megjelenéshez kapcsolódóan, mint egy futballmérkőzés hosszabbításaként gondoltam néhány, családkkal kapcsolatos sportemléket összegyűjteni és közreadni.

1921-ben Magyarországon mérföldkönek számított az 1921. évi LIII. törvénycikk megjelenése a testnevelésről. A törvény célját a következőképpen fogalmazták meg:

„Az iskolából kikerült serdülő ifjúságnak módot nyújt az állam arra, hogy kellemes és hasznos testgyakorlás keretében egészségben, erőben, mozgékonyágban, jellemben gyarapodjék.”<sup>1</sup>

Ugyan a törvény megszületett, de a törvényhez nem készült végrehajtási utasítás, így azt követően nem volt egyértelmű, hogy kinek mi a feladata ezzel kapcsolatban. Balatonfüreden 1923-ban széles társadalmi összefogással gondolták a törvénycikkeket a való életbe átültetni.

Nagyapám, Cs. Darab József – bár tudomásom szerint maga ugyan nem futballozott – de mint községi bíró erősen támogatta, hogy a községben egy sportkör alakuljon, és szervezett kereteket biztosítson a labdarúgásnak, de több más sportágnak is, mint a birkózásnak, a maraton futásnak, a vívásnak, valamint a vízi- és jégsporthoz. De támogatták a kezdeményezést még dr. Schmidt Ferenc egészségügyi kormányfőtanácsos, az Erzsébet Szanatórium igazgatója, Brinzey Aurél fürdőigazgató, valamint dr. Demeter György ügyvéd, későbbi főszolgabíró is. Az egyházak is képviselték magukat a sportkör megalakulásánál dr. Luttor Ferenc katolikus plébános és Vámos Géza református lelkész személyében.<sup>2</sup> A „Balatonfüredi Torna Club” alakuló ülését 1923. november 25-én tartották meg a Szántó-féle étteremben,<sup>3</sup> ahol dr. Schmidt Ferencet választották meg elnöknek és nagyapámat is beválasztották az elnökségbe. A választmányba mások mellett meghívást kapott maga a vendéglős, Szántó Adolf is. Már a rákövetkező héten terveztek egy labdarúgó edzést megtartani, amely során kihirdették volna a csapat keretét, de erre a rossz idő beálltával már csak 1924-ben került sor.<sup>4</sup> Végül az egyesületet, már megváltozott néven, mint „Balatonfüredi Sport Club” jegyezték be 1924 novemberében, így hiva-

talosan inentől számítódik a futball szakosztály tevékenysége is.<sup>5</sup>

1935-ben már édesapám, dr. Csizmazia Darab József is futballozott, igaz abban az időben leginkább Szarvason, mivel akkor a Magyar Királyi Tessedik Sámuel Középfokú Gazdasági Tanintézet hallgatója volt. Évfolyamuk labdarúgó csapatával megnyerték az iskola bajnokságát, legyőzve a fellejtűk járó 3-os, valamint a 4-es évfolyam csapatait is. A tanintézet édesapámat az év végén, a sportolás terén elért eredményeiért könyvjutalomban részesítette, igaz itt a labdarúgás mellett az úszásban és futásban elért eredményeit is figyelembe vették.<sup>6</sup>

Az 1936-os idény során megrendült a bizalom a Balatonfüredi Sport Club (BSC) vezetőségében, ezért július 4-ére közgyűlést hívtak össze, ahol dr. László Gábor helyett dr. Iklódy Szabó Jánost, magyar királyi kormányfőtanácsost, volt országgyűlési képviselőt, alsóörsi földbirtokost választották meg új elnöknek, bízva abban, hogy tekintélyével és kiterjedt kapcsolataival új lendületet ad az egyesület munkájának. De egyúttal számítottak nagylelkű anyagi támogatására is. Az elnökségbe nagyapámat, Cs. Darab Józsefet, valamint Sebő Gusztávot és Sasváry Ferencet választották meg.<sup>7</sup>



Futballmérkőzés a szarvasi iskola pályáján 1935-ben (A Tessedik Sámuel Tanintézet VIII. Értésítője (66. old))

1937-ben édesapám a negyedik évfolyamba lépve a Szarvason megrendezett „Kállay” labdarúgó emlékkupát<sup>8</sup> csapatával megnyerte. A győztes együttes összeállítása a következő volt: Braun – Keresztes – Orbázi – Billege – Koós – Józsa – Kiss – Tóth F. – Cs. Darab – Tóth J. – Szabó<sup>9</sup>

Fennmaradt a szarvasi döntő mérkőzés leírása is: „Mezőny játék után a 8. p[erc] -ben adódik az első komoly helyzet a harmadik évf. kapuja előtt, de a védők korerre<sup>10</sup> mentenek. A berúgás mögé ívelődik, de a következő perc már meghozza a vezetést. Tóth F. a félvonalon megszerzett labdával megfut, átjátssza a védelmet s az egyedül maradt Molnár mellett szép, félmagas lövést küld a balsarokba. Gól után is a negyedévf. támad, de a jó napot kifogó Lovas mellett egyelőre eredménytelen a csatárok próbálkozása. A 19. percben nagy kavardás a III. évf. kapuja előtt s a résen lévő Tóth F. ismét kapuba talál (2:0). A félidő további része is állandó IV. éves fölénytel telik el, a III. évf. csak szórványosan vezet támadásokat. A 39. p-ben a III. évf. támadásánál Sillege szabálytalanul szerel a 16-oson belül, a megítélt 11-est Józsa értékesíti (2:1). A második félidő első 5 percében ismét a IV. év támad, ettől kezdve azonban a III. évf. veszi át az irányítást. Józsa szépen osztogat a középben, s a 23. percben meg is születik az egyenlítés. Keresztes az 5-ösről nagy erővel rúg ki egy labdát, az éppen közelben lévő Rádi hátát találja el s onnan védhetetlenül száll Halász mellett hálóba (2:2). Gól után a

IV. évf. átvette a támadó fél szerepét, azonban a pompásan védő Molnár mellett egy ideig eredménytelenek maradnak a támadások. A 32. percben Cs. Darab, Tóth F. Tóth J. összjáték után az utóbbi a jobb alsó sarokba küldi a bőrt (3:2). A IV. évf. azután is frontban marad, azonban támadásait nem kíséri szerencse. A lövések elkerülik a kaput, vagy pedig az igen szépen védő Molnár zsákmányai lesznek. Az eredmény így már nem változik. A IV. évf. győzelme megérdemelt, kis szerencsével nagyobb is lehetett volna a gólarány.”<sup>11</sup>

1938-ban édesapám befejezte tanulmányait Szarvason, utána Balatonfüreden dolgozott szülei gazdaságában és így Füreden futballozott tovább. A rákövetkező évben, 1939-ben 21 évesen már Németországban dolgozott és ekkor első balatonfüredi labdarúgóként leigazolták a német labdarúgó bajnokságba, az FC. Bavaria 08 csapatához, ahol jobbszélsőként játszott. Ebben az idényben csapattal kupagyőztesek is lettek, ráadásul a döntőben édesapám rúgta a hosszabbításban a győztes gólt. A kupadöntőre 1939. június 25-én, vasárnap került sor Bad Kreuznachban a „Salinental” stadionban az Eintracht „SOMA” csapatával. A másnapi lapok mind közölték tudósításaikat a mérkőzésről. A „Nationalblatt” napilap sportrovata részletesen tudósított a kétszer 45 perc eseményeiről. Az első félidőben bár az élénk szél az ellenfél csapatát erősítette, mégis egy kicsit meglepte az eberburgiakat, amikor a 28-ik percben az



Az FC Bavaria 08 futballklub kupagyőztes csapata 1939-ben. Jobbról a harmadik Dr. Csizmazia Darab József (szerző tulajdona)

Eintracht Ott nevű játékos a lövéséből az ellenfél jutott vezetéshez. Az első félidő végéig azután nem

történt különösebb akció egyik kapu előtt sem. Az újság felidézte a második félidő eseményeit is:

# SPORTBERICHT

## 8:1 — so spielte Wormatia noch nie an der Kreuznacher Seidenmauer!

**Eintracht findet den goldenen Faden nicht!**

Wormatia-Worms wollte als gern gesehener Gast am Wochenende zu einem Freundschaftskampf an der Seidenmauer, 2000 und mehr waren dankbar, eine feine Fußball-Demonstration, ein kultiviertes Mannschaftsspiel zu sehen. Wormatia-Worms, der Meister des Landes Südwest der ersten Spielklasse darf wiederkommen in dieser Form und mit einem solchen Erfolg und Reizspiel. Die Gäste blieben uns, abgesehen von dem bombigen Schuss der Stürmer nichts schuldig. Obwohl es der Ausklang der Saison war, auf Wormser Seite kämpfte — das ist bei uns nicht jeder persönlich — eine ganz Mannschaft mit nie ablassendem Einsatz, es gab eine etwas schwächere Stelle, das war der linksüber Binder Pohle, dem man annahm, daß er über jung und sehr kurz in dieser Einheit steht. Aber auch er wie alle anderen Kameraden war in inniger Kampfgemeinschaft verbunden und übertrug mit einer fabelhaften Gedankenschnelle auf seine Mitspieler die Schuur der Spielidee, nach der der Kampf geführt wurde, begn. geführt werden sollte für die nächsten Minuten oder Sekunden. Die klare Spielformung, das Freistellen und das Stellungsspiel waren für jeden Zuschauer ein köstlicher erquickender Genuss. Mit 8:1 siegten die Gäste. Diese Aktion erzielte der Eintracht aber ein Gaumeister der ersten Klasse und Teilnehmer an den Endspielen um die „Deutsche“, der auch in diesen Spielen den berühmten NS Schalle 04 geschlagen hat! Diese Zuschauer soll man sich vor Augen halten, wenn man das 8:1 betrachtet.

Was könnte nun Eintracht zunächst von ihrem großen Gegner lernen — die großartig verbreitete, in ihrem geordneten Spiel abgeschlossene, unerstickliche Einheit! Gegen strahlende Ballartistik u. festgefügte Sturmwellen kann der schwächere Gegner zunächst nur durch noch besser vorbereitete körperliche Kondition und noch stärker geschmeideten

Weise durch die Bienen und eroberte Worms in der 72. Min. 8:1. In der 78. Minute hat Eintracht noch das Kaffeeberg's bombiges Geschöß nach unten den Posten rechts nicht. Aus einem sein Herrn Tar Koch, der Wormser Innenstürmer zieht Eintracht der 2. Halbzeit des 7:1 und im Anschluß an einen Eckball markiert der gleiche Spieler 8:1 für Wormatia.

### Bavaria Ebernburg wurde Pokal-Sieger

Die Ebernburger haben verdient 3:2 gewonnen!

Eintracht-Soma. Wer hätte mit einem Pokalsieg der Pfälzer Franz von Sickingens! Wer andere nicht! Die Ebernburger hielten sich aber an die Lehre: „In jedem Spiel ist alles drin!“ und die ehrgeizigen Jungen aus der Pfalz sagten sich auch: „Es ist noch niemand gehängt worden, den man nicht hat!“ Schnellig und heftig und schwingvoll waren sie von Beginn an bei der Sache und spielten sich mit diesen Mitteln den Erfolg herbei. Bravo, Gut ab! Es war kein großes Klappspiel, das geboten wurde, aber es war netter gefälliger Fußball, wie man ihn nicht besser erwarten konnte. Bei den Ebernburger spielte jeder für und jeder mit dem anderen, lieb ruhig und ritterlich im Kampf und gegen seine Kameraden. Hier hat das Gesehnis für den überraschenden Sieg der Ebernburger Bayern! Der Pokal ist einem würdigen Gewinner zugefallen.

Eintracht-Soma verlor die Partie, weil die Spieler zu unruhig auf das Spiel kamen. Mit dem schnellen Spiel der Gäste und dem Wagnis der ersten Aktionen

musste die Kurve, obwohl Kreuznach den lebhaften Wind im Rücken hatte. Die Ebernburger gewannen mehr im Feldspiel, ihr Schneesack war weniger der Soma glückte. Die Pfälzer waren etwas betroffen als die Kreuznacher in der 20. Minute durch einen erfolgreichen Hinterhalschuss des Rechtsaußen Ott zum Führungstreffer kamen. Sie fanden sich jedoch bald wieder und hatten noch vor der Pause verhältnismäßig Ausgleichsmöglichkeiten, die sie aber ausließen oder die ihnen der gut spielende Schließ im Kreuznacher Tor verrietete.

Nach der Pause wurde das Spiel ziemlich ausgeglichen, zunächst, dann hatten die Ebernburger kleine Vorteile. Jost nützte einen feinen Durchstoß zum 1:1 aus. Es dauerte gar nicht so lange, da gingen die Pfälzer durch den gleichen Spieler 2:1 in Führung. Dann erreichten die Kreuznacher aus einem Eckball ein feines Kopfbal, das der Spielleiter wegen einer Regelwidrigkeit von Gilsdorf nicht anerkennt. Aber trotzdem fiel der Ausgleich für Soma später. Ebernburg erzielte durch den Feiler Schoppert einen regelrechten Treffer, den wiederum Buhl nicht anerkannte, so daß es zur Verlängerung kam, in der nach 4 Minuten Darab das Siegtor schöß.

### Die Kreuznacher Ringer vom USB erfolgreich

USB, 03 Kreuznach siegt in Bad Kreuznach. Der Kampf in Bad:

Der Kampf in Bad Kreuznach am Sonntag, 8. 7. 1939: Bannsportfest in Bad Kreuznach. — 8.—9. Juli 1939: Tennis-Einkaufsturnier in Bad Kreuznach. — 15.—16. 7. 1939: Fachamt Turnen Turnfest in Staadenheim. — 23. 7. 1939: Reichstahl, Meisterschaften in Bad Kreuznach. — 23. 7. 1939: Stadtmeisterschaften im Kegeln in Bad Kreuznach. — 27. 8. 1939: Kyrburgfest in Kirn. — 10. 9. 1939: Kreispielfest in Bad Kreuznach. — 17. 9. 1939: Mannschaftsgerätekampf USB. 1877 gegen Duffe in Bad Kreuznach. — 24. 9. 1939: Rotenfelsbergfest Münster am Stein, 5. 11. 1939: Mannschaftsgerätekampf USB. 1877 gegen Sagen-Elbe in Bad Kreuznach.

A Nationalblatt sportrovatának beszámolója a kupagyőzelemről az 1939. június 26-i számban

(szerző tulajdona)

„A szünet után a játék eléggé kiegyenlítetté vált, ám ezután az ebernburgiak harcoltak ki kisebb előnyhelyzeteket. Jost ki is használt egy ilyen helyzetet és az átlövésével egyenlített. (1:1) De nem telt el sok idő és a pfälziaknak ugyanaz a játékos [Otto Jost] megszerezte a vezetést is. (2:1) Ezután a kreuznachiak kiharcoltak egy szögletet, amiből egy fejjessel szereztek gólt. Azonban a játékvezető Gilsdorf szabálytalankodására hivatkozva ezt nem adta meg. De később a Soma [csapat] mégis ki tudott egyenlíteni. Ebernburg azután [Franz] Schoppert hátravonték akciójából szerzett egy szabályos gólt, de Buhl [játékvezető] ezt ugyancsak nem adta meg, és így a játékidő lejártát követően hosszabbításra került sor. Ekkor a negyedik percben Cs. Darab berúgta a győztes találatot.”<sup>12</sup>

egy ideig még Ausztriában dolgozott, ami akkor már német megszállás alatt volt.



1983-as ötödik DOSB aranyjelvény

(szerző tulajdona)

Sajnálatos módon az ő német labdarúgó karrierje nem tartott sokáig, mivel 1939 őszén megkezdődött a II. világháború és Németország kormánya felszólította a külföldi állampolgárokat, hogy rövid időn belül hagyják el az országot. Ekkor édesapám

Sajnos azonban Ausztriában nem sikerült futbaloznia. Viszont, mivel jó fizikai kondíciója volt, jelentkezett a Német Olimpiai Sportszövetségnél (DOSB), hogy teljesítene a sportpróbákat (*Deutsches Sportabzeichen*). Ez volt, és ez ma is a legmagasabb német kitüntetés a versenysporton kívül, és az átlagon felüli valamint sokoldalú fizikai teljesítmény elismeréseként ítélik oda a megfelelő szintű sportjelvényt.

Az elérendő eredmények az állóképesség, az erő, a gyorsaság és a koordináció alapvető motorikus készségeire épültek. A sportjelvény megszerzésének elengedhetetlen feltétele volt a jó úszástudás is, ami neki, mint balatonfüredinek nem okozott gondot. (50 m sprint, súlylökés, magasugrás, 3000 m futás és 300 m úzás) Eredményei alapján bronz fokozatot ért el, de az oklevelét és a hozzá tartozó jelvényt csak igen nagy késéssel, 1940. december 15-én küldték utána Hannoverből, amikor ő már Magyarországon volt és katonai szolgálatát töltötte Szombathelyen a 11-es Huszár-laktanyában. Ezt a próbát sok-sok évvel később még négy alkalommal teljesítette (1972, 1975, 1979, 1983), ekkor viszont már minden esetben az arany fokozatot érte el. Az utolsó alkalommal 1983-ban már elmúlt 65 éves.

**Balatonfüredi és Hajózási Munkás Sport Egyesület**

---

26. szám.

## Tagsági igazolvány

ifj. *C. Darab József*  
részére, aki a Sport Egyesület rendes tagja.

Balatonfüred, 1947. aug. 1.

*Baán* P. H. *Hallbauer*  
főtifkár. pénztáros. ú.v. alelnök.

**Figyelmeztetés!** A tagdíjbefizetést a beszédő aláírással a megfelelő rovatban igazolja. Tagdíj elmaradása esetén az igazolvány érvénytelen.

**Az igazolvány a mérkőzésekre 40 százalékos kedvezményre jogosít.**

BALATONFÜREDI NYOMDA, ISLÓI JÁNOS

Dr. Csizmazia Darab József egyesületi igazolványa  
(szerző tulajdona)

A katonai szolgálat és a háború elszakították édesapámat a labdarúgástól. Ezidőközben a bencés rend felszámolta Balatonfüreden a Huray utcai futballpályát és beültette a területet fákkal. Édesapám katonaideje alatt a szombathelyi és keszthelyi laktanyákban, de még az orosz fronton, a Donkanyarban is tudta olvasni a „*Balatonfüred*” című hetilapot, mivel a főszerkesztő, Baán László lehetővé tette, hogy a hozzátartozók a lapot a családok katona tagjai részére a tábori postacímükre is előfizethessék. Így a Doni-katrasztófa előtt még olvashatta a lapban, hogy 1942 őszén újra megalakult a Balatonfüredi Labdarúgó Egyesület, és a mai vásárcsarnok helyén terveztek egy úgynevezett Levente-pályát megépíteni. Ennek a hírnék nagyon megörült és elhatározta, hogy az összegyűjtött zsoldjából támogatná a füredi pályaépítést. Ez a tette azután nagyon fellelkesítette Baán Lászlót, a „*Balatonfüred*” hetilap főszerkesztőjét, aki az újságban rögtön közölte is a hírt az olvasókkal:

„Vannak még tüzes lelkű magyar ifjak, kik szívvel-lélekkel pártolják és segítik az itthon lévő, növekedő ifjúságot, kik kint a harctéren, ezernyi veszély között gondolnak az utánpótlás helyes, egészséges, hazafias nevelésével. Erre, úme, egy kimagasló példa, ifj. Cs. Darab József hadapród őrmesternek nemes elhatározása, cselekedete, melyről beszéljen maga a harctérről küldött levél.”<sup>13</sup>

Ezen bevezetést követően Baán László az egész levelet is leközzölte az újságban:

„T. Balatonfüredi Labdarúgó Egyesületnek!

Örömmel olvastam a füredi újság hasábjain, hogy hosszú szünet után, ismét megindult a sportélet Füreden. Annál nagyobb ez az örömöm, mert tudom, hogy milyen nehézségekkel kellett megküzdeni, már a pálya kiválasztásánál. A pálya megteremtésével tudom jól, a nehézségek még nem szűntek meg, sőt hatványozott mértékben emelkednek. S nincs az a jó pálya, amelyiknek hiányossága ne lenne. Ennek tudatában, s hogy magam is minden pillanatban sportembernek érzem, a tábori posta útján az Egyesület címére 100 P[engő]-t juttatok el.

Tudom nem sok, de egy csepp a tengerbe. Merem remélni, hogy Füred áldozatos sportkedvelő közönsége az egyetlen sport egyesületét nem fogja cserbenhagyni. Különbösen szeretném, ha az atlétika a labdarúgással párhuzamosan kedvelt sporttá építődne ki a füredi ifjúság szívében.

*A sport az egyetlen éltető eleme az embernek! Egészséget, bátorságot, kitartást küzdő-kedvet ad. Ha a haza iránti kötelességteljesítés el is szólít egy sportembert, az ezen a küzdőtéren itt, nem lesz soha gyáva. Hazánknak pedig most csak ilyen emberekre van szüksége!*

*Üdvözetem kérem az egyesület tagjainak támogatni. Öregeket, fiatalokat pedig búcsúzóul egyformán kérek, hogy mindenkor szívvel-lélekkel maradjanak meg a sport mellett.*

*Az egyesület Vezetőségének teljes tiszteletem:*

*ifj. Cs. Darab József  
hdp. őrm.”<sup>14</sup>*

Végül a füredi Levente-pálya megépült és a labdarúgók birtokba vették. 1944 tavaszán azonban hét játékosnak kellett bevonulnia katonának, és így a BSC focicsapata feloszlott.<sup>15</sup>

Édesapám számára a világháború 1945. május 25-én ért véget, amikor Keszthelyen a 344. bevonulási központban leigazolták. Mivel a két frontszolgálat között beiratkozott Keszthelyen a Magyar Agrártudományi Egyetemre így sok időt töltött ezután Keszthelyen. De 1947 nyarán, amikor a Balatonfüredi Sport Club (BSC) ismét átalakult és a labdarúgást is a hajógyár sportszervezete vette át, ő is belépett a Balatonfüredi és Hajózási Munkás Sportegyesületbe. Abban az időben 2 forint volt a fizetendő havi tagdíj.

1948 februárjában meghívták édesapámat az Országos Magyar Szőlő- és Borgazdasági Kísérleti

Intézetbe dolgozni és akkor munkahelye miatt Budapestre kellett költöznie.<sup>16</sup> Ezután már a labdarúgás helyett inkább atlétikázott és teniszezett. Teniszezésben első bajnoki címét még Balatonfüreden szerezte 1935-ben.<sup>17</sup>

Édesapám már elmúlt 91 éves, amikor 2009-ben dokumentumait rendezgetve visszaemlékezett arra, hogy éppen 70 esztendővel azelőtt volt Bad Kreuznachban az a nevezetes kupagyőzelem az FC Bavaria 08 színeiben, Németországban. Ezért írt egy levelet a volt egyesületének, visszaemlékezve saját akkori futballemlékeire.<sup>18</sup> A levélre röviddel rá Gebhard Benz, az egyesület jelenlegi elnöke válaszolt.

A klubnál örömmel és büszkeséggel fogadták a levelét és igen sajnálták, hogy azt megelőző évben az egyesületnél senki sem gondolt édesapámra, amikor a futballklub megalakulásának 100 éves centenáriumát ünnepelték. Az elnök azt írta, hogy az 1939-es kupagyőztes csapatból már csak édesapám van életben. Az egész elnökség igen fellelkesült a hírré és a klub mezében elért érdemeinek elismeréseként megválasztották tiszteletbeli egyesületi tagnak<sup>19</sup> és elküldték neki az erről szóló díszoklevelet, valamint az egyesület arany jelvényét. Ugyancsak legyártották a régi mezét és ezzel együtt megküldték neki ez egyesület jelenlegi klub-zászlóját.<sup>20</sup>

Édesapám 2013 szeptemberében vonult át arra az égi pályára, ahol bizonyára találkozhatott azután a régi sporttársakkal is.

Felhasznált irodalom / jegyzetek:

1. „Balatonfüred”, 1923. november 10., 1.p.
2. „Balatonfüred”, 1923. december 1., 2. p.
3. Szántó-féle étterem: A XIX. században épült zsidó étterem a Balaton parton, a mai Balaton Étterem helyén.
4. „Balatonfüred”, 1923. december 15., 2. p.
5. Nagy Ferenc: A Balatonfüredi Sport Club megalakulása., Füredi História, V. évfolyam 3. sz. 2005. december
6. a Magyar Királyi Tessedik Sámuel Középfokú Gazdasági Tanintézet értesítője az 1934-35-ik tanévről, 64., 66., 103. p.
7. „Balatonfüred”, 1936. július 11., 2-3 p.
8. A vándordíjat Kállay Béla az intézmény volt gazdasági tanára alapította
9. „Aranykalász” VIII. évfolyam 2. sz., 1937. október
10. korner (corner) = szögletűgás
11. „Aranykalász”, 1938 május hó, VIII. évfolyam 9. sz., 105. p.
12. „Nationalblatt / Sportbericht”, 1939. június 26., 1. p.
13. „Balatonfüred”, 1942. október 24. 3. p.
14. „Balatonfüred”, 1942. október 24. 3. p.
15. Burka Tibor: A Balatonfüredi Labdarúgás története, 2024, Balatonfüred Városért Közalapítvány, 37. p.
16. Dr. Soós István levele Cs. Darab József részére, 1948. február 5.
17. Csizmazia Darab József: Kiegészítés Zákonyi Ferenc „Balatonfüred” című könyvéhez, Füredi História, 2020. II. szám 33-35 p.
18. Dr. Csizmazia Darab József levele az FC Bavaria 08 Sportegyesület elnökének, 2009. október 30.
19. Ehren-Urkunde, Fußball-Club Bavaria 08 Ebernburg e.V., 2009. november 15.
20. Gebhard Benz levele, 2009. november 15.